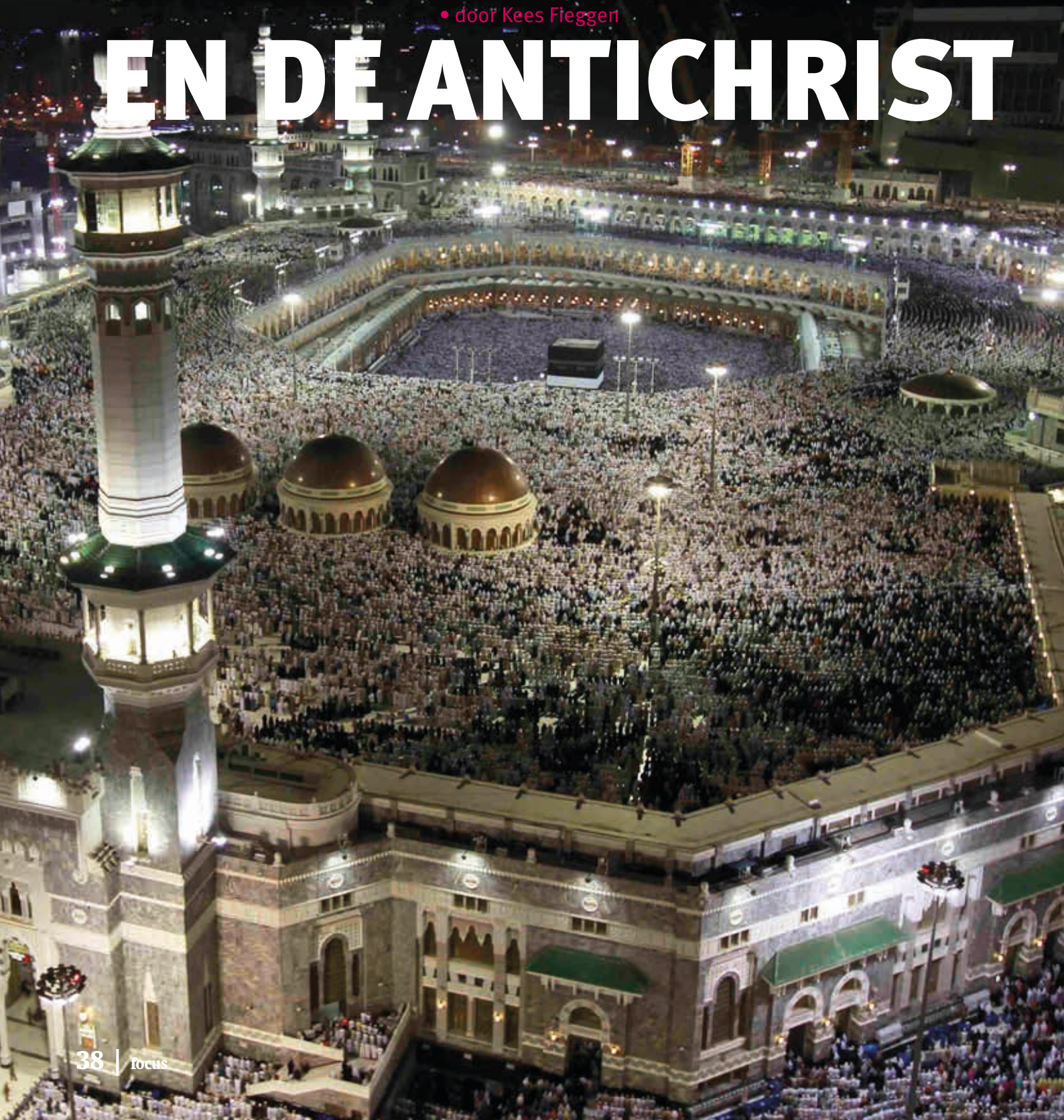

DE ISLAM

• door Kees Fleggen

EN DE ANTICHRIST

HET INSTORTEN VAN DE TWIN TOWERS (ALWEER RUIM 13 JAAR GELEDEN), DE AANSLAGEN IN KENYA, BRUSSEL, PARIJS EN KOPENHAGEN, DE ARABISCHE LENTE (DIE EEN WINTER WERD) EN DE ZEGETOCHT VAN BOKO HARAM EN IS: DE (FUNDAMENTALISTISCHE TAK VAN DE) ISLAM IS GERADICALISEERD EN HET GEOPOLITIEKE LANDSCHAP IS DANIG VERANDERD, MET NAME IN HET MIDDEN-OOSTEN. WE ZIJN ANDERS GAAN KIJKEN NAAR DE RUIM EEN MILJOEN ALLOCHTONEN IN ONS LAND EN DE RUIM EEN MILJARD MOSLIMS OP DEZE WERELD. VORMEN DE MOSLIMS IN EUROPA EEN SOORT PAARD VAN TROJE? IS DE OORLOG IN HET MIDDEN-OOSTEN EEN VOORBODE VAN DE EINDTIJD? HOE KUNNEN WE VANUIT DE BIJBEL KIJKEN NAAR DE ACTUELE STAND VAN ZAKEN? EN HOE MOET ONZE HOUDING ZIJN TEGENOVER ONZE MOSLIM-BUURMAN? BIJNA TEVEEL VRAGEN VOOR EEN ENKEL ARTIKEL.

Ismael in plaats van Izak

Het is opmerkelijk dat veel van de geschiedenissen in de Koran uit de Bijbel lijken te stammen. Dat heeft sommigen ertoe gebracht om de Islam te beschouwen als voortkomend uit een (ketterse) secte van het christendom¹. Maar let op de verschillen. Bij het slachtfest herdenken moslims dat (niet Izak maar) Ismaël door Abraham wordt geofferd. Voor een goed begrip van de geestelijke lading van de Islam moeten we daarom beginnen bij de geschiedenis van Ismaël en Izak in Gen. 16-21. Ik vraag aandacht voor de volgende vijf passages:

- Hagar kijkt neer op Sarai als ze ontdekt dat ze zwanger is (Gen.16:4).
- De Heer zegt van Ismaël dat hij 'een wilde ezel van een mens' zal zijn (Gen.16:12).
- Ismaël spot met de kleine Izak en wordt samen met Hagar verdreven (Gen.21:9,10).
- God zegt: 'door Izak zal men van nageslacht van u spreken (Gen.21:12).

¹ Zie W.J.Ouweneel: De Islam een kettters-christelijke sekste!? (Ellips, september 2009)

- Ismaël gaat in de woestijn wonen, wordt boogschutter en huwt een Egyptische vrouw (Gen. 21:20,21). Hagar en Ismaël kijken neer op de moeder en de zoon van de belofte. Gal.4:21-31 toont ons de diepere betekenis hiervan. Hagar staat voor de berg Sinaï die slaven baart, Ismaël is de zoon naar het vlees – een wilde ezel van een mens, die een Egyptische trouwt. De Islam is wezenlijk een godsdienst van het vlees, want binnen dat systeem moet de mens zelf zijn heil verdienen – zoals steeds in de religieuze wereld (inclusief het Judaïsme!). Het gevolg is dat ook sommige werken van het vlees gezien worden (uit de lijst van Gal. 5:19-21).

Let wel: onder de letterlijke nakomelingen van Ismaël vinden we heel wat broeders en zusters – en oude kerkgenootschappen. Maar het is opmerkelijk dat de Islam zelf zich lijkt te beroepen op Ismaël en niet op Izak: de Islam lijkt de geestelijke erfenis van Ismaël te koesteren.

Over jagers en herders

Ismaël wordt een boogschutter en geen herder. Ook Nimrod en Esau waren jagers. Het is de manier waarop in de wereld macht wordt uitgeoefend en mensen worden geknecht. De >>

eerste martelaar (Abel) was een herder, net als Abraham, Izak en Jakob. Typerend is wat Jakob tegenover Esau opgeeft als reden om niet met hem mee te reizen: 'Ik wil op mijn gemak verder trekken naar de tred van het vee' (Gen.33:13,14). Schapen kun je niet opjagen – hoeveel kwaad (waaronder scheuringen) hebben we niet aangericht door dat toch te proberen ... Mozes leerde geduld en zachtmoedigheid achter de schapen en werd zo geschikt gemaakt om Gods volk te leiden. David als herder wist zich ook als schaap geborgen bij de Heer als zijn herder (Ps.23) – de Grote en Goede Herder. Let wel: het herderschap is niet zo romantisch. Een herder moet bereid zijn ontberingen te verduren, leeuw en beer te verjagen en achter dwalende schapen aan te gaan.

De Islam is heel anders en helaas is het in grote delen van de christenheid net zo gegaan: bekeringsen zijn door het zwaard afgedwongen en geloofsafval werd met de dood bestraft. Dat is de jager, die het hart niet wint maar wel fanatisme voortbrengt.

Oorlog en vrede

Eén van de gevolgen van vleselijke godsdienst is vervolging van ware gelovigen. Dat begint bij Kain die Abel doodt (zie 1Joh.3:12) en wordt in Gal.4:29 met Ismaël verbonden. In de ranglijst met landen met de sterkste christenvervolging zijn islamitische landen heel sterk vertegenwoordigd. Het is voor een moslim onvoorstelbaar dat een moslim christen zou willen worden; ze noemen dat geloofsafval. Voor een moslim is de Islam het eindstation van alle religies en de Koran de laatste openbaring die alles wat in Jodendom en Christendom is fout gegaan, recht zet (zoals een volgens hen foute overlevering van de Bijbel). Mohammed is de laatste profeet en staat daarmee volgens de moslim boven Isa (de naam voor Jezus in de Koran). Zelfs de meest vredelievende moslim vindt het onbegrijpelijk dat een moslim 'terug gaat in de tijd' door christen te worden. De Islam is immers méér dan het christendom, omdat het ook Mohammed insluit. Mijn (voormalige) Turkse buurman vindt het daarom veel veiliger om moslim te zijn: behalve Jezus heb je immers ook Mohammed ...

Een katholieke Syriër verhaalde me hoe een imam bij de opening van het academische jaar (ergens in de jaren 80) stelde dat de moslims Europa niet door geweld zouden veroveren, maar door mensen te sturen. Hij vindt de Nederlands overheid naïef met betrekking tot de Islam. Voor de Islam is de wereld in twee huizen verdeeld: het huis van de oorlog (waar de Islam nog niet regeert) en het huis van de vrede (waar ze domineert). Moslims in het huis van de oorlog hoeven zich ook niet voluit

als moslims te gedragen, ze mogen een ander gezicht van de Islam laten zien. In het huis van de vrede zijn niet-moslims op z'n best tweederangs burgers (dhimmi's). Jezidi's en christenen in Irak zijn in het kalifaat van IS met hun neus op die oude feiten gedrukt - en velen zijn gevlucht om aan zo'n bestaan te ontkomen.

De veroveringen van de Islam

Het is niet eenvoudig om een historisch correct beeld te krijgen van de beginfase van de Islam². Maar als we de klassieke moslim-versie volgen³, stellen we vast dat Mohammed al begon met militaire veroveringen. Binnen anderhalve eeuw had de Islam een groot gebied van Spanje via Noord-Afrika en Midden-Oosten tot en met Pakistan veroverd. In 732 waren moslim-legers gevorderd tot in Zuid Frankrijk, waar Karel Martel hen teruggedreef. Pas in 1492 wordt Spanje weer een 'christelijke' natie. De kruistochten van 1095-1291 zorgden er in eerste instantie voor dat Palestina werd veroverd door de 'christenen' (die in feite een christelijke jihad voerden - net zo verkeerd en geheel tegen wat Jezus leerde), maar dat heeft niet lang geduurd. Een grotere bedreiging kwam uit het oosten: van 1298 tot 1515 belaagden de Mongolen het kalifaat. Ze kwamen tot Egypte, maar werden uiteindelijk zelf moslim. Hierna ontwikkelde het Osmaanse rijk zich tot een grote macht, die in 1453 Byzantium (Constantinopel) inneemt (het huidige Istanbul) en in de eeuwen daarna enkele malen voor Wenen staat (1529 en 1683), maar er niet in slaagt Wenen in te nemen. Opmerkelijk is dat Rome nooit in het bezit van moslims is geweest.

Velen in het Westen weten weinig van dat stuk van de geschiedenis, maar wie op internet zoekt op "islamitische expansie" zal een lange lijst met veroveringen en strijd met Europese machten vinden. Er vinden in al die eeuwen bij tijd en wijle grote slachtingen plaats (de bekendste is wellicht de genocide op de Armeniërs in 1915-1918) en velen worden door moslims als slaaf verhandeld. Moslim-piraten vallen ook IJsland en Ierland aan, kapen Britse handelsschepen en maken velen tot slaven.

Het Osmaanse rijk heeft tot de eerste wereldoorlog standgehouden. Daarna werd een groot deel van het Midden-Oosten opgedeeld in Britse en Franse mandaatgebieden. Daaruit zijn Irak, Syrië, Libanon, Jordanië en Israël uiteindelijk

² Zie het themanummer van Ellips van september 2009

³ Voor informatie over de Islam heb ik o.a. gebruik gemaakt van "Islam ontsluit" door E.M. en E.F. Caner (Gideon, 2005)

ontstaan, in of na de tweede wereldoorlog. Wie de strakke grenslijnen tussen veel van die landen op de kaart ziet, begrijpt dat die op de tekentafel zijn getrokken. De dictatoriale regering van landen als Irak, Syrië, Egypte en Libië zorgde ervoor dat er voor Westerlingen niet veel te merken was van de verschillen tussen soennieten en sjiïeten/alewieten. Pas in de laatste jaren zijn we ons gaan realiseren dat die verschillen er zijn en er toe doen.

In de greep van de Jihad

Honderden 'Europese' moslims (de meesten stammend uit moslim-landen, maar er zijn ook westerse bekeerlingen bij) zijn afgereisd naar Syrië en Irak om zich aan te sluiten bij de Islamitische Staat (IS). Dit zelf-verklaarde kalifaat trekt ook heel wat moslims uit andere moslim-landen. Veel moslims verlangen naar een herleving van de eens zo machtige moslimrijken.

In een uitgebreid interview in het RD van 14 februari 2015 zegt de Marokkaans-Nederlandse Abu Mohammed: "wij doden niet voor ons plezier, maar ... zodat dit leidt tot de wederopstanding van een islamitische staat" en "het sterven tijdens de jihad is ... een offer dat wordt onderscheiden door Allah ... met het eeuwige leven". Hij bevestigt wat de tweede kalief na Mohammed (Umar) als regel stelde: "de islam geeft andersgelovigen de keus om zich onder de bescherming van de islamitische staat te plaatsen (en dan de 'dhimmi-belasting' te betalen) of die te verlaten". De straf op overtreding hiervan is de dood en dat geldt ook voor moslims die christen worden. De reactie van Abu Mohammed op het gebod van Jezus om je vijanden lief te hebben, is: "De islam is de complete eindversie van alle neergedaalde boodschappen. We moeten dus op islamitische wijze met onze vijanden omgaan. De moslims mogen strijd leveren tegen hen die vijandigheid tonen. Iemand liefhebben die mij wil doden, lijkt mij volledig in te druisen tegen de menselijke natuur". Dat laatste klopt natuurlijk en laat zien dat de islam een godsdienst van het vlees is. Volgens Hadith 9:50 kan niemand die in de heilige oorlog strijdt, schuldig bevonden worden aan moord: "Mohammed zei: Geen moslim mag worden gedood voor het doden van een kafir (ongelovige)".

Opvallend was de wapperende IS-vlag op de kaart van het Midden-Oosten die een aantal maanden terug op het journaal te zien was: deze zwarte vlag wapperde van de Middellandse Zee tot aan de Eufraat - precies het gebied dat God aan Abraham heeft beloofd (Gen.15:18). Wie op internet zoekt op kalifaat,

ontdekt dat de ambitie een stuk groter is, zoals de afbeelding hieronder aangeeft. De grenzen van dit gebied lopen aardig parallel met de grenzen van de Islamitische wereld rond 1500, maar vooral in Afrika wordt meer geclaimd. We zien ook veel overeenkomst met de vier rijken uit Daniel 2 rondom Israel.

Israel mag niet bestaan

Voor veel moslims is het verschrikkelijk dat er een Joodse staat in hun midden is gevestigd en dat Jeruzalem niet in moslim-handen is. De theoloog Hans Jansen heeft hierover onlangs een dik boek geschreven⁴. Geen enkele moslim zal volgens hem definitief afstand doen van grondgebied dat ooit aan de Islam heeft toebehoord. Voor Palestina geldt dat extra sterk: volgens moslims heeft Allah dit land al in 638 van de ongelovige Joden afgenomen en aan de moslims 'teruggegeven'. Jeruzalem is zelfs in eerste instantie de plaats geweest waarheen de moslim zijn aangezicht richtte als hij bad - later heeft Mohammed dat veranderd. Volgens de Koran (soera 17) is Mohammed door Gabriël van Mekka naar Jeruzalem gebracht (naar de verre (Al-Aqsa) moskee) en is hij daarvandaan naar de hemel opgenomen geweest. Jeruzalem is de derde heilige plaats in de Islam. Al in 1937 was er een congres van ruim 400 Islam-geleerden waar werd uitgesproken dat het ondenkbaar was dat het volk Israël een staat zou kunnen vormen in Palestina. In 1967 werd dit op een congres in Khartoem opnieuw uitgesproken. De Palestijnse leider Abbas erkent wel het bestaan van Israël, maar ontkent haar bestaansrecht. Daarin stemt hij volkomen overeen met Hamas. Het conflict rond Israël is daarmee ten diepste een religieus conflict. In de recentste schoolboeken die onder verantwoordelijkheid van Fatah (de partij van Arafat en Abbas) zijn uitgegeven, wordt de Israëlhaat gevoed en aan 17- en 18-jarigen uitgelegd dat marterlaren moeten worden

⁴ Hans Jansen: "Waarom Israel niet mag bestaan in het Midden-Oosten", Jongbloed, Heerenveen

beschouwd als levenden in het Paradijs. Als martelaar sterven voor de bevrijding van Palestina is dat het mooiste en het hoogste wat een gelovige moslim kan bereiken.

De Islam en de antichrist

Op de tempelberg in Jeruzalem staan twee moskeeën. De rotskoepel is eind 7e eeuw gebouwd boven de plek waar Abraham zijn zoon moest offeren. Boven de ingang staat dat God geen zoon heeft, een centrale leerstelling van de Islam. Dat God bij een vrouw een kind zou hebben verwekt, is ongehoord voor hen. Mohammed had begrepen dat de drie-eenheid gevormd wordt door de Vader, de Zoon en Maria. De katholieke kerk geeft wel enige aanleiding voor dit misverstand door (zeer onterecht) Maria “moeder van God” te noemen. Natuurlijk wordt God niet geboren, Hij is immers de Eeuwige. De Zoon treedt als Mens de tijd binnen en wordt als mens uit Maria geboren. Tegelijk blijft Hij de eeuwige God. Maria is de moeder van de Mens Jezus en dat is bijzonder genoeg, zoals ook voor ons de menswording een mysterie is.

Als een moslim zegt dat Allah dezelfde is als de God van de christenen, is het meestal voldoende om te zeggen: “mijn God is de Vader van Jezus Christus – geldt dat ook voor Allah?” Dat kan geen moslim voor z’n rekening nemen. Daarmee komt de Islam in het antichristelijke kamp terecht, zoals Johannes zegt: ‘Deze is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent’ (1Joh. 2:22). Daarmee is niet gezegd dat de antichrist hier vandaan komt (deze moet zich immers ook in de tempel zetten om zich te laten aanbidden en dat moeten we nog maar afwachten), maar wel dat de Islam een heel duidelijk antichristelijke macht vormt. En als we ons verdiepen in de eindtijd-gedachten binnen de Islam, lijkt het allemaal nog dichterbij te komen.

De Mahdi en Isa

De Mahdi (de Rechtvaardig Geleide) is de islamitische messias of verlosser. Volgens de sjiitische moslims is hij de 12e imam, die in 874 in verborgenheid is gegaan. De soennitische moslims verwachten hem ook, zij het vanuit een wat andere visie. De Mahdi zal een wereldwijd vrede-rijk vestigen, een islamitisch kalifaat met Jeruzalem als hoofdstad (Mekka zal zijn verwoest). Zijn enorme leger zal de wereld overheersen. Voordat dit gebeurt, zal er een Overwinnende Gemeenschap opkomen. De Mahdi zal met hulp van een teruggekeerde Isa de Dajjal (een soort Islamitische antichrist) uit Jeruzalem verjagen en een vredesverdrag van zeven jaar sluiten en op een wit paard

Jeruzalem binnenrijden⁵. Uiteraard doet dit alles ons denken aan de Bijbelse gegevens over de eindtijd, maar dan wel van de ‘andere kant’ bekeken. Onze verwachting lijkt gespiegeld aan die van de moslims: alles is omgekeerd. Hun Isa lijkt op ‘onze’ antichrist.

Het ‘verdrag’ van zeven jaar kennen we uit Dan.9:27 (halverwege zal dat worden opengebroken) en de ruiter op het witte paard herkennen we uit Op.6:2. Deze overwinnaar op het witte paard is volgens ons juist de tegenstander, maar moslims kunnen vanuit hun eigen denken over de eindtijd hierin wellicht de Mahdi herkennen en zich vervolgens achter de antichrist scharen. De antichrist komt uit de Joden, maar als hij zich (ook?) met de naam Isa tooit, vervult hij tevens de verwachting van de moslims. De antichrist loochent de Vader en de Zoon en dat is precies wat volgens moslim-verwachting de teruggekeerde Isa zal doen. Juist omdat er twee belangrijke moskeeën op het Tempelplein staan, is het mogelijk van groot belang dat moslims de herbouw van de Tempel in elk geval gedogen.

Wij weten nog niet precies hoe de Bijbelse profetieën vervuld zullen worden: we kunnen maar beter voorzichtig zijn in onze interpretaties. Het herleven van het rijk van het Beest hebben wij steeds vooral aan Europa gekoppeld, maar het is opmerkelijk dat de grote moslimrijken voor een groot deel samen vallen met het Romeinse rijk – het zou wellicht ook (deels?) om een herleefd kalifaat kunnen gaan. De laatste decennia kent de Islam een sterke opleving, het verlangen naar een herstel van het kalifaat groeit en het hele Midden-Oosten lijkt op z’n kop te staan. Vooralsnog strijden de verschillende groepen binnen de Islam nog met elkaar: jihadi’s tegenover gematigden en soennieten tegenover sjiïeten. Dat doet ons denken aan Dan.10:13 en 20, waar de Here Jezus zelf aan de profeet verschijnt en iets van de sluier van de strijd om Israel oplicht. Achter wat wij hier op aarde aan strijd tussen aardse machten zien, schuilt een strijd tussen (veelal) satansvorsten. Tot nu toe hebben die zich niet verenigd en strijden ze ook tegen elkaar, volken tegen elkaar opzettend en zo mensen de dood injagend. Wellicht kunnen we zeggen dat de vorst van de soennieten nu nog strijdt tegen de vorst van de sjiïeten. Maar er worden al bruggen geslagen: Hamas (soennieten) wordt al gesteund door Iran (sjiïeten). In de eindstrijd zullen

5 De details van de islamitische eindtijdgedachten zijn niet hetzelfde in alle bronnen: soms wordt over negen of negentien jaar gesproken. Bijzondere tekenen uit de hadith zijn o.a. een berg goud in de Eufraat en een zonsopgang in het westen. Verder vinden we o.a. Gog en Magog, een grote verdrukking en Armageddon terug. Opmerkelijk is ook dat sommige bronnen reppen van een opstand tegen de leiders in Egypte, Syrië, Irak, Jemen, Iran en Saoedi-Arabië.

alle legers op aarde zich keren tegen onze terugkerende Heer (Op.16:13,14,16 en 19:19; vgl. Ps.2:2vv).

Heeft Wilders dus gelijk?

Het valt niet te ontkennen dat Geert Wilders het gevaar van de Islam veel helderder ziet dan vele anderen.

Maar een christen heeft een andere manier van kijken. Wij weten dat Izak de zoon van de belofte is en dat het de moeite waard is op de vervulling van Gods beloften te wachten. De eindoverwinning ligt niet bij het vlees, niet bij de wereld, niet bij de Islam, maar bij de Heer. Jezus Christus is de komende Koning en wij zien uit naar zijn wederkomst. Onze huidige positie echter is die van volgelingen van de verworpen Koning. Het is niet meer dan logisch dat een christen met vervolging te maken krijgt. Hier zien we ook hoe moeilijk de positie van een christen in de politiek is: we komen terecht in een conflict tussen het verdedigen van westerse waarden en het winnen van moslimzielen.

De houding van de christen

Een christen is geen jager (als het goed is) en vertoont de vrucht van de Geest (Gal. 5:22). Moslims zullen zeker niet voor de Heer gewonnen worden door de methode-Wilders. Als we onze vijanden lief willen hebben en vurige kolen op hun hoofd hopen, dan moeten we niet achter Wilders aanlopen. Het karakter van onze Heer is zo heel anders en Hij wil ons leren zachtmoedig en nederig van hart te zijn zoals Hij. De strijd die wij hebben te voeren, is een geestelijke strijd, een strijd ook om zielen, bevrijding van slaven. Een christen heeft oog voor de legers achter de Islam (vgl. Dan.10:13 en Ef. 6:12) en heeft de slaven van dat systeem lief, wil hen winnen voor de Heer. De moslim kent de liefde van de Heer Jezus niet. Wie zich openstelt voor contact met moslimburen, ontdekt veelal dat er met hen te praten valt. Voor moslims is praten over geloof en God een logisch onderdeel van hun leven. Het vraagt wel wat investering (gastvrijheid hoort erbij) - helemaal als er bekering volgt en de ex-moslim veelal zijn familie kwijtraakt. De eerste stap moet natuurlijk gebed zijn (voor de moslims dichtbij en veraf) en dan zal de Heer de weg verder wijzen. Verder zijn er heel wat boeken en brochures (zoals van Evangelie en moslims) die ons kunnen helpen.

Conclusie

Het is goed om het gevaar van de Islam te onderkennen en te zien dat deze godsdienst uit andere geestelijke bronnen put dan de Bijbelse. Met behulp van de Schrift kunnen we de

ware aard ontdekken en afwijzen. Het is te verwachten dat de Islam een belangrijke rol zal spelen in de eindtijd: het behoort naar haar aard tot het kamp van de antichrist en hun eigen eindtijdverwachting spoort daarmee. De eindoverwinning is van onze Heer, maar we leven nu in de tijd van de verworpen Koning. Ondertussen zullen we de moslim liefhebben en proberen te winnen voor Hem. Die houding vraagt overgave aan de Heer, volharding, gebed en geestelijke kracht. Maar het is lonend en eigenlijk de enige weg die we met vrucht kunnen bewandelen. Het is de weg van de herder.

Aanbevolen voor verdere studie:

Themanummer Ideaz (Evangelische Alliantie) 1-2015 over Kerk en moslims

Bible prophecy and the coming muslim anti-christ, door Walid Shoebat (Youtube)

The grim reality of the last days, John MacArthur (Youtube)

William J. Saal: Moslims en het evangelie (Medema)

J.G. Fijnvandraat: Niet in Mekka, noch in Jeruzalem (Medema)

Gezien of bekeken: cd-rom van uitgeverij Medema

Eventueel te gebruiken in contacten met moslims:

Mirjam de Hoop: De gesluisde parel (Gideon)

Abu Sharif: het mysterie van de honderdste naam (Evangelie en moslims)

J.K. Mellis: Rode Dromer (zie www.rodedromer.nl)

Materiaal van Gospel Recordings (waaronder meertalige dvd's)